

Varer, der vanskeligt kunne bære højere Fragt, paa samme Tid som de, anvendte i Nærtrafikken, byde en Mulighed for, at Statsbanerne undrages Godsforsendelser“. For at bøde herpaa stillede Udvalget Forslag om at indføje det ovenfor under Nr. 9 citerede Stykke om en Begrænsning af Forhøjelsen (indtil en Trediedel højere end de den 1. Januar anvendte Takster og indtil Halvdelen højere for Emballage), hvilket vedtoges. I Folketingets Udvalgsbetænkning udtaler Flertallet sig i samme Retning som Landstingsudvalgets Flertal, idet Flertallet ønsker at betone, at de foreslaaede Sætser ere Maksimaltakster, og at Ministeren er bemyndiget til at fastsætte lavere Takster, en Bemyndigelse, som man ønsker benyttet saaledes, at forholdsvis billige og grove, meget fyldende og meget tunge Varer i hvert Fald ikke belastes med de foreslaaede Takster. — Den ovenfor under Nr. 12 anførte Bestemmelse indsattes ligeledes i Landstinget, hvilket ogsaa gælder den under Nr. 13 anførte Bestemmelse samt Revisionsbestemmelsen. — Angaaende de nye Taksters Ikrafttræden gik det oprindelige Forslag ud paa, at Taksterne for Gods- og Kreaturbefordringens Vedkommende skulde gennemføres senest 1. Juli 1911, for Personbefordringens samt 1. Januar 1912. Dette ændredes i Folketinget i Overensstemmelse med et af Ministeren stillet Forslag, der var foranlediget ved et af Wulff ved 2. Behandling stillet Ændringsforslag, der imidlertid efter Ministerens Mening gik for vidt, idet det gik ud paa, at Godstaksterne skulde være fuldstændig indregnede med Udlandets, inden Taksterne kunde træde i Kraft for Indlandets Vedkommende. En i Ministerens Forslag indeholdt Tidsbegrænsning for Udskydelsen af Godstaksternes Ikrafttræden: „ikke udover 1. April 1912“ udgik dog i Landstinget“.

I øvrigt bemærkes følgende :

Den ved de af Ministeren foreslaaede Takstforhøjelser paaregnede Merindtægt ansloges til 3,850,000 Kr., opgjort paa Grundlag af „Befordringsmængden i lokal Færdsel i 1908—09“. Efterhaanden vil det nævnte Beløb dog antages at kunne bringes ca. 300,000 Kr op.

I *Folketingets* Udvalgsbetænkning bemærkes, at Udvalget er „enigt i, at der bør tilstræbes et bedre Udbytte af de danske Statsbaner, men Midlerne, man vil anvende til Formaalets Opnaaelse, ere forskellige“. Et Flertal (R. Andersen, Birch, Bjerre, Kr. Jensen, P. T. Nielsen, Nørgaard, Stensballe, S. Sørensen og Wulff) kan tiltræde Forslagets Grundlag og tilraader at søge indvundet et forøget Udbytte gennem en Takstforhøjelse (de Ændringer, som Flertallet foreslog foretagne i Lovforslaget, ere nævnte ovenfor). Et Mindretal (J. Andersen, Poul Christensen og Ferdinand Nielsen) mener